

การเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย

ชิษณุพงศ์ ทองพวง*, ปภากร สุวรรณธาดา**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักประเมินมูลค่าทรัพย์สิน จำนวน 317 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการวิจัยแสดงด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ 0.90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัย พบว่า การเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ 1) ความพร้อมด้านระบบดิจิทัล 2) ด้านภาวะผู้นำดิจิทัล 3) ด้านการปฏิบัติเป็นมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล 4) ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล 5) ด้านการออกแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้วยระบบดิจิทัล และ 6) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งผลการตรวจเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโครงสร้างเชิงองค์ประกอบการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ค่าวัดระดับความกลมกลืน คือ Chi-square (χ^2) = 699.969, df = 0.699, χ^2/df (CMIN/DF) = 0.895, RMR = 0.011, RMSEA = 0.000, GFI = 0.929, AGFI = 0.901, TLI = 1.000 และ CFI = 1.000 แสดงว่าโครงสร้างองค์ประกอบการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย เชิงยืนยัน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นผู้บริหารของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสู่การเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่า การปรับเปลี่ยนคุณลักษณะองค์กร เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าของบริบทโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลเพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าเพื่อความอยู่รอด และความสามารถเชิงการแข่งขันขององค์กร

คำสำคัญ : การวิเคราะห์องค์ประกอบ, การเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัล, ธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยคริสเตียน

** อาจารย์ประจำ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยคริสเตียน

Corresponding author, email: thongpuang_n@hotmail.com, Tel. 083-0652699

Received : March 25, 2024; Revised : May 3, 2024; Accepted : May 15, 2024

Digital Transformation of Property Valuation Business in Thailand

Chisanupong Thongpuang*, Pabhagorn Suvarnadhada**

Abstract

The purpose of this research was to analyze the components of Digital Transformation of Property Valuation Business in Thailand. The participants were 359 Property valuers, this research used the simple sampling method. The instrument was a 5 rating scale questionnaire. The reliability of questionnaire in the form of an alpha coefficient was 0.91. The statistical data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, exploratory factor analysis and confirmatory factor analysis.

The research findings were found that the order of importance of Digital Transformation of Property Valuation Business in Thailand as follows: 1) Digital readiness 2) Digital leadership 3) Compliance with digital management 4) Digital change management 5) Digital strategic management design and 6) Use of digital technology standards. The results of the structural validity test of Digital Transformation of Property Valuation Business in Thailand model showed that Chi-square (χ^2) = 699.969, df = 0.699, χ^2/df (CMIN/DF) = 0.895, RMR = 0.011, RMSEA = 0.000, GFI = 0.929, AGFI = 0.901, TLI= 1.000 and CFI = 1.000. Based on the findings, it indicated that Digital Transformation of Property Valuation Business in Thailand model was consistent with empirical data significantly. As a result, Executives of Valuation Business in Thailand should give great importance to the development of Digital Transformation. Modifying organizational attributes in response to the stimuli of the globalization context, Develop good quality services to meet the needs and satisfaction of customers in order to survive. and the competitiveness of the organization.

Keywords : Components analysis, Digital transformation, Property valuation business

* Assistant Professor, Public and private Management Program, Christian University of Thailand

** Instructor of Ph.D, Public and private Management Program, Christian University of Thailand

Corresponding author, email: thongpuang_n@hotmail.com, Tel. 083-0652699

Received : March 25, 2024; **Revised :** May 3, 2024; **Accepted :** May 15, 2024

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

การแข่งขันทางธุรกิจที่สูงขึ้นและมีการใช้เทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ทำให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนต้องปรับตัวเข้าสู่องค์กรในยุคดิจิทัล (Digital organization) แต่การเปลี่ยนไปสู่แนวทางดังกล่าว การลงทุนเพื่อจัดหาฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ใหม่ ๆ มาติดตั้งใช้งานอาจไม่เพียงพอ จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนไปถึงรายละเอียดในสิ่งที่ใช้ปฏิบัติจริงและหัวใจสำคัญของการดำเนินงานมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะนโยบายการขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยรูปแบบไทยแลนด์ 4.0 เพื่อนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักด้านเศรษฐกิจที่มีความไม่สมดุลและเหลื่อมล้ำพร้อมกับเปลี่ยนผ่านไปสู่ประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในบริบทของโลกยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 อย่างเป็นรูปธรรมด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในควบคู่ไปกับการเชื่อมโยงกับประชาคมโลกตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงผ่านกลไกประชารัฐ ได้ส่งผลกระทบต่อองค์กรทุกภาคส่วน โดยปรับกระบวนการและวิธีการทำงานขนานใหญ่ จากการทำงานในลักษณะงานประจำ เป็นงานที่ไม่สามารถกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบใหม่ที่มุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ไปด้วย โดยเริ่มจากการไม่ยึดติดกับสิ่งที่เรารู้มา เพื่อเรียนรู้สถานการณ์หรือเหตุการณ์จากมุมมองใหม่อันแตกต่างไปจากเดิม โดยการเรียนรู้ให้มีความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรมอยู่เสมอ ไม่เว้นแม้กระทั่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ปัจจุบันมีบทบาทสำคัญมากขึ้นทั้งด้านการพัฒนาประชาธิปไตยระดับฐานราก และการจัดบริการสาธารณะให้สอดคล้องกับวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนแต่ละพื้นที่ แม้ที่ผ่านมามององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายจะนำแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้เป็นแนวทางเพิ่มความเข้มแข็งและสมรรถนะการปฏิบัติงาน ให้มีพลวัตมากขึ้น แต่ก็มีอาจบริหารจัดการบริการสาธารณะได้ตามเจตนารมณ์ทางกฎหมายและความคาดหวังของสังคม (อภิสิทธิ์ จันตะนี และ ประพันธ์ แสงทองดี, 2565)

จันทร์จิรา เหลลราช (2564) กล่าวว่า “Digital transformation” หรือ “การปรับเปลี่ยนสู่ดิจิทัล” เป็นวลีที่ถูกใช้อย่างแพร่หลายในบรรดานักการตลาด นักธุรกิจและผู้บริหารที่มีอำนาจตัดสินใจ มักจะถูกนำไปใช้ในการดำเนินงานพัฒนากลยุทธ์การตลาดดิจิทัลในองค์กรธุรกิจ ปัจจุบันการปรับเปลี่ยนสู่ดิจิทัลได้รับการนิยามไว้หลากหลายตามบริบทของผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการ โดย Reis (2018) กล่าวว่า คำจำกัดความของการปรับเปลี่ยนสู่ดิจิทัลถูกจัดอยู่ใน 3 บริบท ประกอบด้วย 1) บริบททางเทคโนโลยี การปรับเปลี่ยนสู่ดิจิทัลมีพื้นฐานมาจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่ เช่น โซเชียลมีเดีย โทรศัพท์มือถือ หรือ สมอกลฝังตัว (Embedded system) 2) บริบทองค์กร การปรับเปลี่ยนสู่ดิจิทัลต้องมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการดำเนินงานขององค์กร หรือสร้างรูปแบบธุรกิจใหม่ ๆ และ 3) บริบทสังคม การปรับเปลี่ยนสู่ดิจิทัล เป็นปรากฏการณ์ที่มีอิทธิพลต่อทุกแง่มุมของชีวิตมนุษย์ เช่น ประสบการณ์ของผู้บริโภค เป็นต้น จึงสรุปได้ว่า การปรับเปลี่ยนสู่ดิจิทัลเป็นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ มาเป็นตัวช่วยสำคัญในการปรับปรุงการดำเนินงานธุรกิจและมีอิทธิพลต่อทุกแง่มุมของชีวิตผู้บริโภค อีกนัยหนึ่ง การปรับเปลี่ยนสู่ดิจิทัลก็ยังเป็นกลยุทธ์ หรือกระบวนการที่สำคัญ (Matt, Hess & Benlian 2015; Wang Wang, Kung & Byrd, 2018) ในการขับเคลื่อนและผลักดันเพื่อให้องค์กรสามารถเปลี่ยนแปลงให้เป็นองค์กรดิจิทัล (Digital organization) ได้สำเร็จ ซึ่งองค์กรดิจิทัลไม่ได้มีความหมาย เพียงแค่การมีเทคโนโลยีสมัยใหม่ในองค์กรเท่านั้น หากแต่เป็นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในทุกระบวนการทั้งภายในและภายนอก มีการปรับโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินงาน รูปแบบการแข่งขัน การปฏิสัมพันธ์และการ

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมลูกค้า รวมถึงความคาดหวังของผู้ใช้ปลายทาง (Osmundsen, Iden & Bendil, 2018)

ปัจจุบันการประเมินราคาทรัพย์สินมีความสำคัญเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นในแง่ของประชาชนทั่วไป หน่วยงานราชการ สถาบันการเงิน และในวงการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ โดยการประเมินราคาทรัพย์สินในแต่ละหน่วยงานมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการประเมินราคาทรัพย์สิน อาทิ การประเมินราคาทรัพย์สินเพื่อการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมเป็นรายได้ของภาครัฐ การประเมินราคาทรัพย์สินเพื่อตกลงทำการซื้อขายแลกเปลี่ยน กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน การประเมินราคาทรัพย์สินเพื่อชดเชยค่าเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ การประเมินราคาทรัพย์สินเพื่อกำหนด ค่าสินไหมทดแทนการประกันภัย และการประเมินราคาเพื่อใช้เป็นหลักประกันสินเชื่อ เป็นต้น (ภานุพงศ์ นิลตะโก, 2561) การประเมินราคาทรัพย์สินนับเป็นส่วนหนึ่งของธุรกรรมต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจและการจัดการต่าง ๆ โดยผ่านการให้ความเห็นในด้านมูลค่าของทรัพย์สิน โดยผู้เชี่ยวชาญหรือ “นักประเมินราคาทรัพย์สิน” ที่ให้ความเห็นโดยผ่านกระบวนการ ประเมินราคาทรัพย์สิน และมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ เป็นไปตามหลักวิชาการ และแนวทางการประเมินราคาทรัพย์สินโดยสากล เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในทรัพย์สินนั้นสามารถใช้ข้อมูล ในด้านมูลค่าดังกล่าวเพื่อการใช้อ้างอิงหรือใช้ประกอบในธุรกรรมต่าง ๆ ดังนั้นการกำหนดมูลค่าทรัพย์สินจึงไม่สามารถทำได้โดยบุคคลทั่วไป ต้องทำโดยผู้มีวิชาชีพเท่านั้น ดังนั้นผู้ประกอบการวิชาชีพประเมินราคาทรัพย์สินจึงมีบทบาทสำคัญและมีความจำเป็นต่อระบบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มาก จึงส่งผลให้มีการจดทะเบียนเปิดบริษัทที่ให้บริการด้านการประเมินราคาทรัพย์สินอยู่เรื่อย ๆ รวมไปถึงการแข่งขันในธุรกิจการประเมินราคาทรัพย์สินของบริษัท (ภานุพงศ์ นิลตะโก, 2561)

อุตสาหกรรมการประเมินมูลค่าทรัพย์สินมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับธุรกรรมในตลาดเงิน ตลาดทุนและระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น การประเมินมูลค่าทรัพย์สิน เพื่อคำนวณมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และของบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จะเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน เพื่อเป็นหลักประกันการออกและเสนอขายหุ้นกู้มีประกัน เพื่อกรณีการซื้อขายทรัพย์สินระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาการต่ออายุค่าของสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี กรณีมีการประเมินมูลค่าสินทรัพย์เพื่อใช้ประกอบการบันทึกบัญชีจากราคาทุนเป็นราคาตลาด และการประเมินมูลค่าหลักประกันที่ใช้ประกอบการพิจารณาของสินเชื่อจากสถาบันการเงิน ตลอดจนการประเมินมูลค่าหลักประกันที่ใช้ในการคำนวณเงินสำรองสำหรับลูกหนี้จัดชั้นของสถาบันการเงิน (ภานุพงศ์ นิลตะโก, 2561)

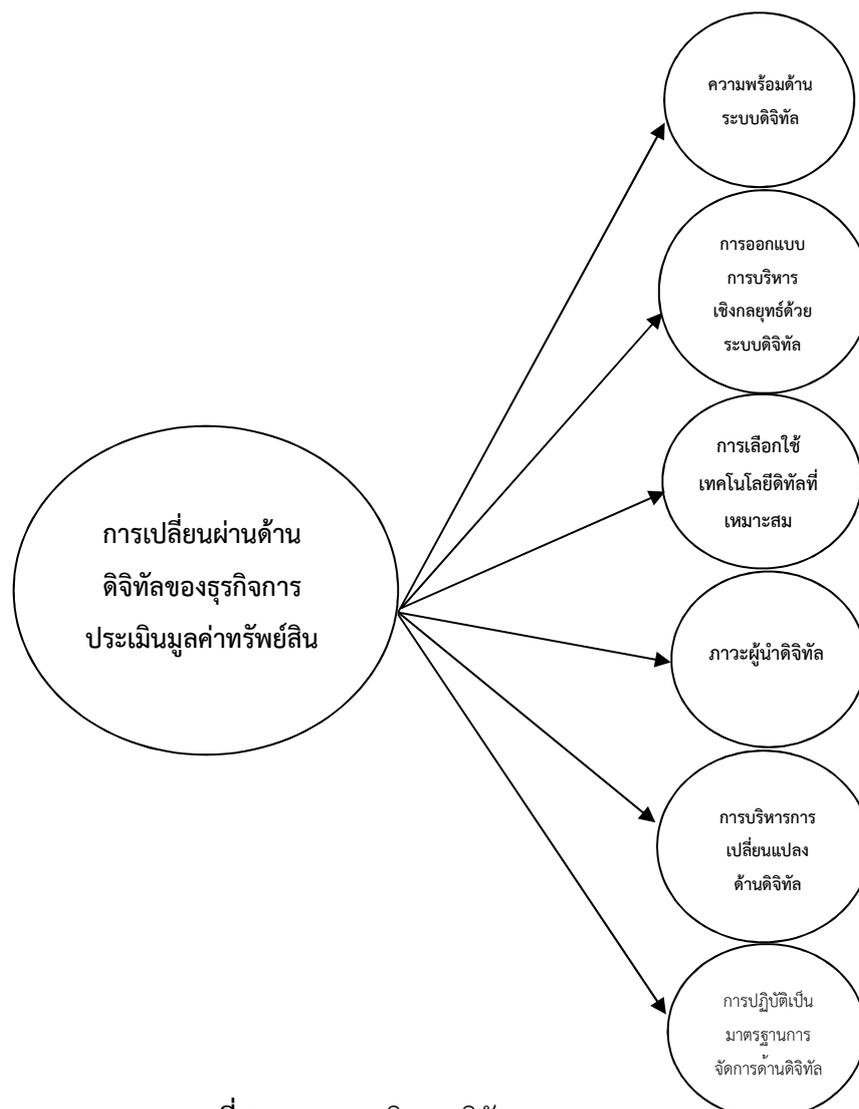
จากความสำคัญของการเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัล (Digital transformation) ที่มีผลกระทบต่อการแข่งขันและความอยู่รอดของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน การเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัลจึงเป็นทางออกที่มีผลต่อธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทยทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการศึกษาเพื่อหาองค์ประกอบที่สำคัญของการเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัล และทั้งนี้ผลที่ได้จากการศึกษา จะได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในทางธุรกิจ หรือการปรับปรุงและพัฒนาองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล (Digital organization) ในที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญในการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาตัวชี้วัดที่สำคัญในการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยจากการบูรณาการองค์ความรู้ในเรื่องการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจ จากงานวิจัยของรุ่งเกียรติ รัตนบานชื่น (2565) ของภัทรานิษฐ์ ก้อนจันทร์เทศ (2564) และของวงศ์ผกา กลอนสุด (2561) ที่พบว่า การเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจ (Digital transformation) เพื่อเป็นองค์กรดิจิทัล (Digital enterprise) ประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ 1) ความพร้อมด้านระบบดิจิทัล (Re) 2) การออกแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้วยระบบดิจิทัล (De) 3) การเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม (Us) 4) ภาวะผู้นำดิจิทัล (Ld) 5) การบริหารการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล (Ch) และ 6) ด้านการปฏิบัติเป็นมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล (St) ดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย และเพื่อวิเคราะห์ตัวบ่งชี้แต่ละองค์ประกอบการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย โดยดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักประเมินมูลค่าทรัพย์สิน ที่ได้รับการรับรองแล้ว ในระดับชั้นวุฒิ (ขั้นสูง) ของสมาคมผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย มีจำนวน 1,795 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรการคำนวณของ Krejcie & Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักประเมินมูลค่าทรัพย์สิน จำนวน 317 คน และในงานวิจัยครั้งนี้ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 317 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแนวคิดของ Likert (1967) แล้วนำมาปรับใช้ให้เหมาะกับกลุ่มตัวอย่าง เกณฑ์ที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) และนำเครื่องมือไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน พิจารณาความตรงและความสอดคล้องของข้อคำถาม (Validity) และปรับแบบสอบถามให้เหมาะสมตามบริบท จนได้แบบสอบถามการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย รวมจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 54 ข้อ และตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน ตามเลขที่ บ. 11/2565 ลงวันที่ 25 เมษายน พ.ศ.2566 และเมื่อได้รับหนังสืออนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยคริสเตียนแล้ว จึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เขียนคำร้องถึงคณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน เพื่อจัดทำหนังสือขออนุญาตในการเก็บข้อมูลบริษัทประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลไปยังสมาคมผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทยเพื่อประสานงานการเก็บข้อมูล

2. ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยจากสมาคมผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สิน เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบของแบบสอบถามทางโปรแกรมเอกสารออนไลน์ (Google form) ผ่านช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ โดยแนบเอกสารแนะนำผู้วิจัย ชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียดของแบบสอบถามความคิดเห็นประโยชน์ในการเข้าร่วมการวิจัย เอกสารยินยอมเข้าร่วมการวิจัย และหนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

3. ผู้วิจัยทำหนังสือขอคุณไปบริษัทประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูล และสมาคมผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน โดยใช้ ค่าความถี่ (f - frequencies) ค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทยโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis) เพื่อตรวจสอบ และยืนยัน องค์ประกอบการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย ซึ่งเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ที่ใช้จัดตัวแปรโดยการรวมตัวแปรจำนวนมากเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้ชุดตัวแปรขนาดเล็กลง โดยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทยที่ได้ในเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis) เพื่อลดจำนวนตัวแปรให้น้อยลง โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือความร่วมกัน (Communality) เป็นฐานในการเปลี่ยนสภาพตัวแปรหลายตัวให้มารวมกัน โดยผู้วิจัยนำข้อมูลมาจัดระเบียบข้อมูล ลงรหัสและวิเคราะห์ข้อมูล (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2560) และ (กรีซ แร่งสูงเนิน, 2554)

4. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) การตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างขององค์ประกอบที่ได้พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ วิเคราะห์โดยใช้สถิติวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) เพื่อตรวจสอบโมเดลการวัด (Measurement model) (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2560; กรีซ แร่งสูงเนิน, 2554)

ผลการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 285 คน (ร้อยละ 79.39) และเพศหญิง จำนวน 74 คน (ร้อยละ 20.61) อายุส่วนใหญ่ 41-49 ปี จำนวน 198 คน (ร้อยละ 55.15) รองลงมาอายุ 30-39 ปี จำนวน 86 คน (ร้อยละ 23.96) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาโท จำนวน 190 คน (ร้อยละ 52.92) รองลงมา ปริญญาตรี จำนวน 102 คน (ร้อยละ 28.41) และประสบการณ์ในการทำงานส่วนใหญ่อายุการทำงาน 21-29 ปี จำนวน 141 คน (ร้อยละ 39.27) รองลงมา ประสบการณ์ในการทำงาน 11-20 ปี จำนวน 78 คน (ร้อยละ 21.73)

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 (Second Order factor analysis) เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบลำดับสอง เพื่อเป็นการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างขององค์ประกอบ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความพร้อมด้านระบบดิจิทัล การออกแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้วยระบบดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ภาวะผู้นำดิจิทัล การบริหารการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล และการปฏิบัติเป็นมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล โดยแสดงการวิเคราะห์ ดังนี้

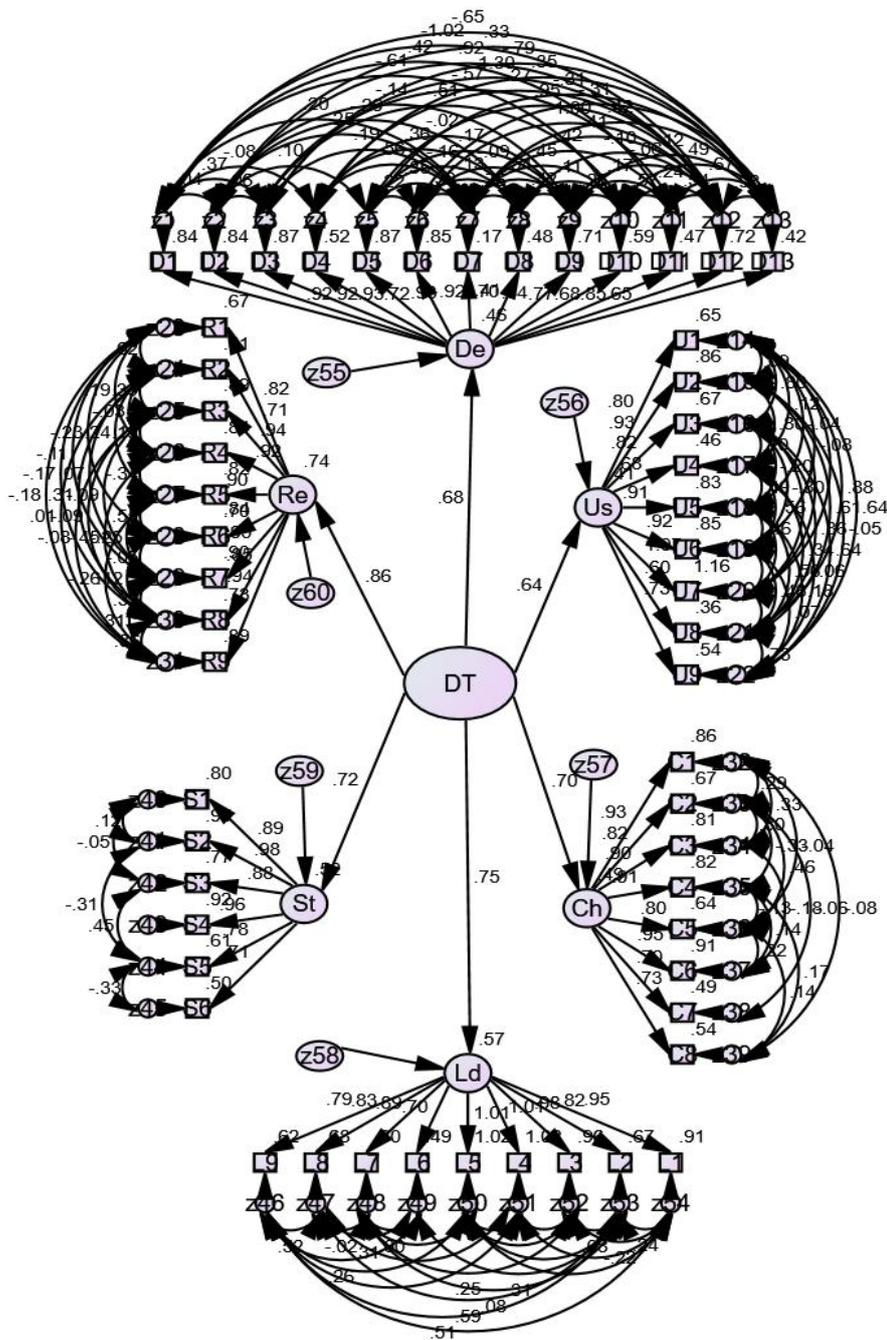
ตารางที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 องค์ประกอบที่เปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทยหลังการปรับปรุง

ดัชนีความสอดคล้อง	ค่าสถิติ
Chi-square (χ^2)	699.969
Degrees of freedom (df)	699
Probability level	.995
χ^2/df (CMIN/DF)*	.895
Root Mean Squared Residual (RMR)*	.011
Goodness of Fit Index (GFI)*	.929
Adjust Goodness of Fit Index (AGFI)*	.901
Root Mean Square Effort of Approximation (RMSEA)*	.000
Tucker Lewis Index(TLI)*	1.00
Comparative Fit Index (CFI)*	1.00

* ทุกค่าผ่านเกณฑ์การพิจารณา

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis: CFA) ขององค์ประกอบที่เปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่า χ^2/df (CMIN/DF) เท่ากับ .895 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของส่วนเหลือมาตรฐาน Root mean squared residual (RMR) เท่ากับ .011 ซึ่งเข้าใกล้ 0 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน Goodness of fit index (GFI) เท่ากับ .925 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว Adjust goodness of fit index (AGFI) เท่ากับ .901 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่า 0.9 และเข้าใกล้ 1.00 ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ Root mean square effort of approximation (RMSEA) เท่ากับ .000 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้อง Tucker lewis index (TLI) เท่ากับ 1.00 มีค่าสูงกว่า 0.9 และค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ Comparative fit index (CFI) เท่ากับ 1.00 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่า 0.9 แสดงว่ารูปแบบโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในองค์ประกอบที่เปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันลำดับที่ 2 (Second order factors analysis) ขององค์ประกอบที่เปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และพบว่า องค์ประกอบที่เปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านความพร้อมด้านระบบดิจิทัล ด้านการออกแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้วยระบบดิจิทัล ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล และด้านการปฏิบัติเป็นมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 ของตัวแปรองค์ประกอบการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย

ดังนั้น จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับ 2 (Second order factor analysis) ข้างต้น พบว่า องค์ประกอบการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย ประกอบด้วย ความพร้อมด้านระบบดิจิทัล การออกแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้วยระบบดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ภาวะผู้นำดิจิทัล การบริหารการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล และการปฏิบัติเป็นมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล

การอภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบเกี่ยวกับองค์ประกอบการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย จากการทบทวนวรรณกรรม การสังเคราะห์ตามหลักการ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 องค์ประกอบ และตัวชี้วัดที่สำคัญ จำนวน 54 ตัวแปร ดังนี้ 1) ความพร้อมด้านระบบดิจิทัล จำนวน 9 ตัวแปร 2) การออกแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้วยระบบดิจิทัล จำนวน 13 ตัวแปร 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 9 ตัวแปร 4) ภาวะผู้นำดิจิทัล จำนวน 9 ตัวแปร 5) การบริหารการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล จำนวน 8 ตัวแปร และ 6) การปฏิบัติเป็นมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล จำนวน 6 ตัวแปร และจากการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis: EFA) ด้วยวิธีการสกัดปัจจัย (Principal component analysis: PCA) และวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis: CFA) ด้วยการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันลำดับสอง (Second order factor analysis) พบว่า องค์ประกอบองค์กรแห่งนวัตกรรมของโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย ยังคงมีองค์ประกอบที่สำคัญ จำนวน 6 องค์ประกอบ คือ 1) ความพร้อมด้านระบบดิจิทัล 2) การออกแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้วยระบบดิจิทัล 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 4) ภาวะผู้นำดิจิทัล 5) การบริหารการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล และ 6) การปฏิบัติเป็นมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล และมีตัวแปรปัจจัยย่อย จำนวน 54 ตัวแปร

จะเห็นว่า ที่มาขององค์ประกอบได้ถูกสังเคราะห์จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง มีการวิเคราะห์หองค์ประกอบ (Factor analysis) ตามกระบวนการทางสถิติ จึงได้ 6 องค์ประกอบ ที่มีความสอดคล้องกันในบางองค์ประกอบของ วงศ์ภา กลอนสุด (2561) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงรูปแบบองค์กรด้วยกระบวนการทางดิจิทัล กรณีศึกษา ธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง พบว่า ปัจจัยความพร้อมการเปลี่ยนแปลงองค์กรด้วยดิจิทัล 4 ด้าน ได้แก่ (1) กลยุทธ์ (2) เทคโนโลยี (3) โครงสร้างองค์กร (4) วัฒนธรรมองค์กร

หากพิจารณาลำดับความสำคัญขององค์ประกอบที่ค้นคว้าจากการวิเคราะห์หองค์ประกอบโดยยืนยันในลำดับที่สอง ทั้ง 6 องค์ประกอบ พบว่า ในลำดับที่ 1 ด้านความพร้อมด้านระบบดิจิทัล (0.86) ลำดับที่ 2 ด้านภาวะผู้นำดิจิทัล (0.75) ลำดับที่ 3 ด้านการปฏิบัติเป็นมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล (0.72) ลำดับที่ 4 ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล (0.70) ลำดับที่ 5 ด้านการออกแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้วยระบบดิจิทัล (0.68) และลำดับที่ 6 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (0.64) ซึ่งสามารถอภิปรายผลตามลำดับความสำคัญได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 องค์ประกอบด้านความพร้อมด้านระบบดิจิทัล ประกอบด้วย 9 ปัจจัย ซึ่งมีน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.86 ซึ่งมีปัจจัยที่สำคัญ คือ ความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการทำงาน การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและการใช้งานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานและการให้บริการ ความสามารถในการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่มีอยู่ในการทำงาน มีทักษะของการค้นหา และนำข้อมูลไปใช้งาน การใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและความร่วมมือในการทำงานทั้งในและนอกองค์กร การใช้เทคโนโลยีสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการทำงาน ความสามารถในการใช้ดิจิทัลอย่างมีความปลอดภัย และการเตรียมบุคลากรให้พร้อมในการรับมือเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้น

ลำดับที่ 2 องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำดิจิทัล ประกอบด้วย 9 ปัจจัย ซึ่งมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.75 มีปัจจัยที่สำคัญ คือ การสนับสนุนการทำงานแบบดิจิทัลและส่งเสริมให้สมาชิกในทีมมีเป้าหมายและกิจกรรมร่วมกัน การกำหนดกรอบของกระบวนการดิจิทัลและข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อการทำงานร่วมกัน การมีวิสัยทัศน์ยอมรับและนำเทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลงในองค์กร ความเข้าใจความถนัดของบุคลากรในองค์กรโดยทำการเปิดโอกาสให้มีการอบรมพัฒนาตนเอง ความสามารถในการสื่อสาร สร้างทีมพัฒนาและจูงใจ การใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทำให้มีช่องทางที่เข้าถึงและติดต่อได้ตลอดเวลา การจัดสรรทรัพยากรเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการทำงานได้อย่างเพียงพอ การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง และการส่งเสริมสนับสนุนสร้างแรงจูงใจบุคลากรทุกคนขององค์กรให้นำความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาองค์กร

ลำดับที่ 3 องค์ประกอบด้านการปฏิบัติเป็นมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล ประกอบด้วยตัวแปร 6 ปัจจัย ซึ่งมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.72 มีปัจจัยที่สำคัญ คือ การปฏิบัติตามกฎหมายกรอบธรรมาภิบาล และหลักปฏิบัติที่ดีด้านดิจิทัล การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ และสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มขยายขีดความสามารถเชิงวิชาชีพ การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลที่เหมาะสม คำนึงถึงความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูลสารสนเทศ และทรัพย์สินทางปัญญา ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลได้อย่างทันท่วงที เข้าใจวิธีการเลือกใช้คำค้นหรือใช้กลยุทธ์การค้นหาค้นหาอันหลากหลายและรู้จักแหล่งข้อมูลที่ตี ความสามารถในการประเมินความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ และความเข้าใจประเด็นทางจริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงและการใช้ข้อมูล

ลำดับที่ 4 องค์ประกอบด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 8 ปัจจัย ซึ่งมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.70 มีปัจจัยที่สำคัญ คือ การส่งเสริมและผลักดันให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและรูปแบบการทำงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสู่องค์กรดิจิทัล ความคิดริเริ่มการเปลี่ยนแปลงและกำหนดทิศทางเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานแบบดิจิทัล การพัฒนาศักยภาพผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดกระบวนการเปลี่ยนแปลงสู่การทำงานแบบดิจิทัล การมีทักษะการเชื่อมโยงสำหรับการคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ซึ่งเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา การสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างกว้างขวาง การมีทักษะการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งโอกาสและแนวคิดทางใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการทำงาน การส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการสร้างนวัตกรรมด้วยเทคโนโลยี และการสื่อสารวิสัยทัศน์และกลยุทธ์การทำงานแบบดิจิทัลที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์ในงานที่รับผิดชอบกับส่วนงานอื่น

ลำดับที่ 5 องค์ประกอบด้านการออกแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้วยระบบดิจิทัล ประกอบด้วย 13 ปัจจัย ซึ่งมีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.68 มีปัจจัยที่สำคัญ คือ การวางกลยุทธ์ การออกแบบกระบวนการทำงานการให้บริการด้วยระบบดิจิทัลเพื่อนำสู่การปฏิบัติ การสื่อสารแผนปฏิบัติการและประชาสัมพันธ์ความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงเพื่อใช้ทรัพยากรด้านดิจิทัลร่วมกัน การกำหนดวัตถุประสงค์และกระบวนการทางดิจิทัลในการสร้างนวัตกรรมร่วมกัน การสื่อสารเพื่อการทำงานอย่างมีส่วนร่วมภายในและภายนอกหน่วยงาน การมีทักษะในการสื่อสาร สร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นหรือหน่วยงานอื่น การคาดการณ์สถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นต่อองค์กรจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีดิจิทัล การกำหนด

นโยบาย และกลยุทธ์ดิจิทัลสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ การกำหนดบทบาทหน้าที่ และ ทักษะของบุคลากรในกระบวนการหลักขององค์กรดิจิทัลที่ควรจะเป็น การรวบรวมความต้องการทรัพยากร ในองค์กรจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นของทรัพยากรในการสนับสนุนการพัฒนาองค์กร กลยุทธ์ ด้านดิจิทัลที่สามารถใช้เชื่อมต่อและสื่อสารกับบุคลากรหรือเครือข่ายหรือบุคคลอื่น ๆ แบบออนไลน์ได้อย่าง คล่องตัว การยอมรับความรู้หรือความเชี่ยวชาญของบุคคลอื่นและพร้อมที่จะขอความรู้และรับฟังผู้อื่นทั้ง ภายในและภายนอกองค์กร การมีวิสัยทัศน์มองเห็นถึงทิศทางในระยะไกลแม้จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง หรือความไม่แน่นอนในระยะสั้น และความพร้อมที่จะสื่อสาร รับฟัง พุดคุยกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้ง ภายในและภายนอกองค์กร

ลำดับที่ 6 องค์กรประกอบด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย 9 ปัจจัย ซึ่งมีน้ำหนัก องค์กรประกอบ เท่ากับ 0.64 มีปัจจัยที่สำคัญ คือ การเข้าถึงและตระหนักในการใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงาน การ ใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัลหรือแอปพลิเคชันขั้นต้นสำหรับการทำงาน การใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงานร่วมกัน การประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงาน การใช้โปรแกรมดิจิทัลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ทักษะการใช้ สื่อสังคมออนไลน์ การมีเว็บไซต์นำเสนอองค์กร เพื่อประชาสัมพันธ์ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการสื่อสาร และการใช้คอมพิวเตอร์/โปรแกรมประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทยควรสำรวจองค์กรตามตัวชี้วัดที่ค้นพบ เพื่อค้นหาจุดแข็ง จุดอ่อน และโอกาสในการปรับปรุงตามตัวแปรองค์ประกอบเพื่อเตรียมความพร้อมและ ปรับตัวสู่การเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัล

2. ธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทยควรนำผลการวิจัยการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัล ของธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทยใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาดำเนินงานขององค์กร เพื่อ เป็นข้อมูลในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาบุคลากรหรือกระบวนการทำงานขององค์กร ให้ทัน ต่อกระบวนการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของธุรกิจการประเมิน มูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของธุรกิจการประเมินมูลค่า ทรัพย์สินในประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจการประเมินมูลค่าทรัพย์สินในประเทศไทย เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและความยั่งยืนต่อไป

2. ควรมีการศึกษาวิจัยต่อยอดในการพัฒนาเครื่องมือวัดที่เป็นมาตรฐานสำหรับใช้ประเมินผลความ พร้อมในการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลขององค์กรต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชน

.....

เอกสารอ้างอิง

- กรีซ แรงสูงเนิน. (2554). *การวิเคราะห์ปัจจัยด้วย SPSS และ AMOS เพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- จันทร์จิรา เหลลราช. (2564). ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการปรับเปลี่ยนสู่องค์กรดิจิทัล. *วารสารสารสนเทศศาสตร์*, 39(4), 1-14.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2560). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS*. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: บิสซิเนส อาร์แอนด์ดี.
- ภานุพงศ์ นิลตะโก. (2561). ความรู้และความสามารถของนักประเมินราคาทรัพย์สินต่อกระบวนการประเมินราคาทรัพย์สิน. *วารสารวิจัยร่วมไพพรรณี*, 12(2), 161-166.
- ภัทรานิษฐ์ ก้อนจันทร์เทศ. (2564). *การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล (Digital Transformation) ต่อความยั่งยืนของธุรกิจร้านอาหาร SME : ในบริบทของการแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สืบค้นจาก <https://archive.cm.mahidol.ac.th/handle/123456789/4211>
- รุ่งเกียรติ รัตนบานชื่น. (2565). *ทักษะด้านดิจิทัลและระดับการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลของผู้ประกอบธุรกิจรายย่อยและขนาดเล็กในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วงศ์ผกา กลอนสุด. (2561). *การเปลี่ยนแปลงรูปแบบองค์กรด้วยกระบวนการทางดิจิทัล กรณีศึกษาธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์). สืบค้นจาก https://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2018/TU_2018_6023036152_9548_9832.pdf
- อภิรักษ์ จันตะนี และประพันธ์ แสงทองดี. (2565). วัฒนธรรมองค์กรในยุคดิจิทัล. *วารสาร มจร. ภาษาและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 12(1), 52-62.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Likert, R.. (1967). The method of constructing and attitude scale. In Reading in Fishbein, M (Ed.). *Attitude theory and measurement* (pp. 90-95). New York: Wiley & Son.
- Matt, C., Hess, T. & Benlian, A. (2015). Digital transformation strategies. *Business and Information Systems Engineering*, 57(5), 339-343.
- Osmundsen, K., Iden, J., & Bendil B. (2018). Digital transformation: Drivers, success, factors, and implications. *The 12th Mediterranean Conference on Information Systems (MCIS), Corfu, Greece* (pp. 1-15). Greece: AIS Electronic Library (AISeL).
- Reis João, Marlene Amorim, Nuno Melão & Patrícia Matos. (2018). Digital transformation: A literature review and guidelines for future research. *Trends and Advances in Information Systems and Technologies*, 2(1), 411-421. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/323994364_Digital_Transformation_A_Literature_Review_and_Guidelines_for_Future_Research

Wang, Y., Kung, L. A., & Byrd, T. A. (2018). Big data analytics: Understanding its capabilities and potential benefits to healthcare organizations. *Technology Forecasting and Social Change*, 126(1), 3-13.

